

hændet meget alvorligt og sørgeligt i Danmark; men vi have desto værre ogsaa tidligere i en Række af Aar oplevet sørgelige Tilbragelser, og hvorledes stillede de omhandlede Obligationers Cours sig da? Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at Obligationerne i 1852 ikke stode høiere, end at Prisen varierede mellem 93 og $93\frac{3}{4}$; i 1853, efterat den simple Fred var afsluttet, reiste de sig derimod til pari. Jeg vil dernæst gjøre opmærksom paa, at efter Handelskrisen i 1857 sank de ned til $96\frac{3}{4}$; men Aaret derpaa reiste de sig til næsten 98. Men nu foreligger der en bestandig Synken af Obligationerne i de Aar, hvor Staten har været nødsaget til at realisere flere og flere aarligt. Man siger vel, at Staten i de forrige Aar har kunnet realisere for 2—3 Millioner aarligt, og at vi altsaa ikke skulle vige tilbage for den Tanke fremdeles at realisere for henved et Par Millioner aarligt; men man glemmer at tilføie, at dette Par Millioner for det Første vil fremtræde ved Siden af andre Obligationer, som Staten ogsaa skal sælge, og dernæst ved Siden af Obligationer, som med Statens Garanti ville komme paa Markedet fra et privat Selskab. Endeligt er der endnu een Ting, som jeg vil bede de Herrer om at lægge Mærke til, og det er, at det gaaer med Obligationers Fald, som det gaaer med alle Tings Fald, at de falde i en stigende Potens. Naturlovene gjøre sig ligesaafuldt gjældende paa Pengemarkedet, som de gjøre sig gjældende i den physiske Verden. 2 Millioner Obligationer, som blive realiserede, naar Coursen paa Obligationer er pari, fordrer ikke mere, end at der bringes to Millioner paa Markedet, men, naar Coursen er 80 og, Staten saa skal bruge to Millioner, maa den bringe for 2,400,000 paa Markedet. Man kan vel sige, at man ikke bryder sig om det Slags Betragtninger, og at det godt kan være, at de i Realiteten ikke ville faae nogen videre Indflydelse. Men jeg maa just da gjentage, at der er en Naturlov, som med ligesaa ubøielig Visshed gjør sig gjældende paa Pengemarkedet som i den physiske Verden, thiøndt der vel kan være større eller mindre Aberrationer, og thiøndt det kan være en noget kortere eller længere Tid, saa at man en Tid

kan stufte sig selv og Andre. Tiden har i Virkeligheden en meget fin Tøvelse, og det vil og maa blive anerkjendt, at man ikke i Tidens Længde kan gjøre en Stat sikker og betrygget ved at lade den stille sig af med sine Activer og gjøre ny Gjæld ved Udstedelsen af flere Obligationer. — Jeg kunde, som sagt, have meget Mere paa mit Hjerte at udtale mod flere af de Paaastande, som have søgt at gjøre sig gjældende med et temmelig stort Præg af tiltroet Useilbarhed, men jeg skal ikke opholde Thinget videre.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne. Afslutning er begjært af følgende Medlemmer: S. N. Jacobsen, Moltke-Bregentved, C. Andersen, Magius, H. Hansen, Fischer, Castenschjold, Zytphen-Abeler, Sehestedt-Suul, Westergaard, M. Andersen, N. Pedersen og N. Rasmussen. Der vil blive afstemt over denne Begjæring uden Forhandling.

Madvig: Før jeg rette et factist Spørgsmaal til den høitærede Formand i Anledning af Afstemningen, forinden vi gaae til denne.

Formanden: Ja.

Madvig: Hvor mange Talere ere for Diebliffet indtegnede?

Formanden: Der er to Talere indtegnede.

Madvig: Jeg vil da stemme imod en Afslutning.

Formanden: Det ærede Medlem var ikke berettiget til at motivere sin Afstemning.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Begjæringen om Afslutning af Forhandlingerne vedtagen med 31 Stemmer mod 7.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 47 Stemmer.